

ЗАКОН

О ПОТВРЂИВАЊУ УГОВОРА ИЗМЕЂУ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ И КАНАДЕ О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

Члан 1.

Потврђује се Уговор између Републике Србије и Канаде о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину (у даљем тексту: Уговор), потписан 27. априла 2012. године у Београду, у оригиналу на српском, енглеском и француском језику.

Члан 2.

Текст Уговора у оригиналу на српском језику гласи:

У Г О В О Р

ИЗМЕЂУ

РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

И

КАНАДЕ

О ИЗБЕГАВАЊУ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА У ОДНОСУ НА ПОРЕЗЕ НА ДОХОДАК И НА ИМОВИНУ

РЕПУБЛИКА СРБИЈА

И

КАНАДА

у жељи да закључе Уговор о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину,

споразумеле су се о следећем:

Члан 1.

ЛИЦА НА КОЈА СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

Овај уговор примењује се на лица која су резиденти једне или обе државе уговорнице.

Члан 2.

ПОРЕЗИ НА КОЈЕ СЕ ПРИМЕЊУЈЕ УГОВОР

1. Овај уговор примењује се на порезе на доходак и на имовину које заводи држава уговорница и, у случају Србије, или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе, независно од начина наплате.

2. Порезима на доходак и на имовину сматрају се сви порези који се заводе на укупан доходак, на укупну имовину или на делове дохотка или имовине, укључујући порезе на добитак од отуђења покретних ствари или непокретности, као и порезе на прираст имовине.

3. Постојећи порези на које се примењује овај уговор су:

1) у случају Србије:

(1) порез на добит правних лица,

(2) порез на доходак грађана,

(3) порез на имовину,

(у даљем тексту: „српски порез”);

2) у случају Канаде, порези које заводи Влада Канаде у складу са

Законом о порезу на доходак,

(у даљем тексту: „канадски порез”).

4. Овај уговор се примењује и на исте или битно сличне порезе који се после датума потписивања овог уговора заведу поред или уместо постојећих пореза. Надлежни органи држава уговорница обавештавају једни друге о значајним променама извршеним у њиховим пореским законима.

Члан 3.

ОПШТЕ ДЕФИНИЦИЈЕ

1. За потребе овог уговора:

- 1) изрази „држава уговорница” и „друга држава уговорница” означавају Србију или Канаду, зависно од смисла;
- 2) израз „Србија” означава Републику Србију, а употребљен у географском смислу означава територију Републике Србије;
- 3) израз „Канада”, употребљен у географском смислу, означава територију Канаде, укључујући њено територијално море и ваздушни простор изнад територије и територијалног мора, као и искључиву економску зону и епиконтинентални појас изван те зоне над којим Канада врши суверена права или јурисдикцију, у складу са својим законодавством и међународним правом;
- 4) израз „држављанин” означава:
 - (1) физичко лице које има држављанство државе уговорнице; и
 - (2) правно лице, партнерство или удружење које такав статус има на основу законодавства важећег у држави уговорници;
- 5) израз „лице” обухвата физичко лице, труст, компанију и свако друго друштво лица;
- 6) израз „компанија” означава правно лице или било који ентитет који се сматра правним лицем за пореске сврхе;
- 7) изрази „предузеће државе уговорнице” и „предузеће друге државе уговорнице” означавају предузеће којим управља резидент државе уговорнице, односно предузеће којим управља резидент друге државе уговорнице;
- 8) израз „међународни саобраћај” означава саобраћај бродом или ваздухопловом који обавља предузеће државе уговорнице, осим ако се саобраћај обавља бродом или ваздухопловом искључиво између места у другој држави уговорници;
- 9) израз „надлежан орган” означава:
 - (1) у случају Србије, Министарство финансија или његовог овлашћеног представника;
 - (2) у случају Канаде, министра за државне приходе или министровог овлашћеног представника.

2. Када држава уговорница примењује овај уговор, сваки израз који у њему није дефинисан има значење, осим ако контекст не захтева друкчије, које има у време примене Уговора, према закону те државе о порезима на које се овај уговор примењује и значење према важећим пореским законима које примењује та држава има предност у односу на значење које том изразу дају други закони те државе.

Члан 4.

РЕЗИДЕНТ

1. Израз „резидент државе уговорнице”, за потребе овог уговора, означава лице које, према законима те државе, подлеже опорезивању у тој држави по основу свог пребивалишта, боравишта, седишта управе или другог мерила сличне природе. Израз обухвата и ту државу, њену политичку јединицу или

јединицу локалне самоуправе или било коју агенцију или правно лице које у потпуности поседује та држава, политичка јединица или јединица локалне самоуправе. Овај израз не обухвата лице које у тој држави подлеже опорезивању само за доходак из извора у тој држави или само за имовину која се у њој налази.

2. Ако је, према одредбама става 1. овог члана, физичко лице резидент обе државе уговорнице, његов се статус одређује на следећи начин:

- 1) сматра се да је физичко лице резидент само државе у којој има стално место становања; ако физичко лице има стално место становања у обе државе, сматра се да је физичко лице резидент само државе са којом су личне и економске везе физичког лица тешње (средиште животних интереса);
- 2) ако не може да се одреди у којој држави физичко лице има средиште животних интереса или ако физичко лице ни у једној држави нема стално место становања, сматра се да је физичко лице резидент само државе у којој има уобичајено место становања;
- 3) ако физичко лице има уобичајено место становања у обе државе или га нема ни у једној од њих, сматра се да је физичко лице резидент само државе чији је држављанин;
- 4) ако је физичко лице држављанин обе државе или ниједне од њих, надлежни органи држава уговорница решиће питање заједничким договором.

3. Ако је, према одредбама става 1. овог члана лице, осим физичког, резидент обе државе уговорнице, надлежни органи држава уговорница настојаће да реше питање заједничким договором и да одреде начин примене овог уговора на то лице, имајући у виду место стварне управе тог лица, место у коме је то лице основано или друго значајно мерило. У недостатку заједничког договора, то лице неће моћи да се позива на било коју олакшицу или ослобођење од пореза предвиђено у овом уговору, осим у мери и на начин који могу договорити надлежни органи држава уговорница.

Члан 5.

СТАЛНА ПОСЛОВНА ЈЕДИНИЦА

1. Израз „стална пословна јединица”, за потребе овог уговора, означава стално место преко кога предузеће потпуно или делимично обавља пословање.

2. Под изразом „стална пословна јединица” подразумева се нарочито:

- 1) седиште управе;
- 2) огранак;
- 3) пословница;
- 4) фабрика;
- 5) радионица; и
- 6) рудник, извор нафте или гаса, каменолом или друго место у вези са истраживањем ради искоришћавања или искоришћавањем природних богатстава.

3. Градилиште или грађевински или монтажни радови чине сталну пословну јединицу само ако трају дуже од дванаест месеци.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, под изразом „стална пословна јединица” не подразумева се:

- 1) коришћење објеката и опреме искључиво у сврхе ускладиштења, излагања или испоруке добара или робе која припада предузећу;
- 2) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво у сврху ускладиштења, излагања или испоруке;
- 3) одржавање залихе добара или робе која припада предузећу искључиво са сврхом да је друго предузеће преради;
- 4) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху куповине добара или робе или прибављања обавештења за предузеће;
- 5) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху обављања, за предузеће, сваке друге делатности која има припремни или помоћни карактер;
- 6) одржавање сталног места пословања искључиво у сврху делатности наведених у тач. 1) до 5) у било којој комбинацији, под условом да је укупна делатност сталног места пословања која настаје из ове комбинације припремног или помоћног карактера.

5. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, када лице - осим заступника са самосталним статусом на кога се примењује став 6. овог члана - ради у име предузећа и има и уобичајено користи у држави уговорници овлашћење да закључује уговоре у име предузећа, сматра се да то предузеће има сталну пословну јединицу у тој држави у односу на делатности које то лице обавља за предузеће, осим ако су делатности тог лица ограничене на делатности наведене у ставу 4. овог члана које, ако би се обављале преко сталног места пословања, не би ово стално место пословања чиниле сталном пословном јединицом према одредбама тог става.

6. Не сматра се да предузеће има сталну пословну јединицу у држави уговорници само зато што у тој држави обавља своје послове преко посредника, генералног комисионог заступника или другог представника са самосталним статусом ако та лица делују у оквиру своје редовне пословне делатности.

7. Чињеница да компанија која је резидент државе уговорнице контролише или је под контролом компаније која је резидент друге државе уговорнице или која обавља пословање у тој другој држави (преко сталне пословне јединице или на други начин), сама по себи није довољна да се једна компанија сматра сталном пословном јединицом друге компаније.

Члан 6.

ДОХОДАК ОД НЕПОКРЕТНОСТИ

1. Доходак који резидент државе уговорнице оствари од непокретности (укључујући доходак од пољопривреде или шумарства) која се налази у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

2. За потребе овог уговора, израз „непокретност” има значење према одговарајућем пореском закону државе уговорнице у којој се односна непокретност налази. Овај израз у сваком случају обухвата припатке непокретности, сточни фонд и опрему која се користи у пољопривреди и шумарству, права на која се примењују одредбе општег закона о земљишној својини, плодуживање непокретности и права на променљива или стална плаћања као накнаде за искоришћавање или за право на искоришћавање минералних налазишта, извора и других природних богатстава; бродови и ваздухоплови не сматрају се непокретностима.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се на доходак који се оствари непосредним коришћењем, изнајмљивањем или другим начином коришћења непокретности.

4. Одредбе ст. 1. и 3. овог члана примењују се и на доходак од непокретности предузећа и на доходак од непокретности која се користи за обављање самосталних личних делатности.

Члан 7.

ДОБИТ ОД ПОСЛОВАЊА

1. Добит предузећа државе уговорнице опорезује се само у тој држави, осим ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази. Ако предузеће обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице, добит предузећа може се опорезивати у тој другој држави, али само до износа који се приписује тој сталној пословној јединици.

2. Зависно од одредбе става 3. овог члана, када предузеће државе уговорнице обавља пословање у другој држави уговорници преко сталне пословне јединице која се у њој налази, у свакој држави уговорници се тој сталној пословној јединици приписује добит коју би могла да оствари да је била одвојено и посебно предузеће које се бави истим или сличним делатностима, под истим или сличним условима и да је пословала потпуно самостално са предузећем чија је стална пословна јединица.

3. При одређивању добити сталне пословне јединице, као одбици признају се трошкови који су учињени за потребе сталне пословне јединице, укључујући трошкове управљања и опште административне трошкове, било у држави у којој се налази стална пословна јединица или на другом месту.

4. Ако је уобичајено да се у држави уговорници добит која се приписује сталној пословној јединици одређује на основу расподеле укупне добити предузећа на његове посебне делове, решење из става 2. овог члана не спречава ту државу уговорницу да таквом уобичајеном расподелом одреди добит која се опорезује; усвојени метод расподеле треба да буде такав да резултат буде у складу с начелима која су садржана у овом члану.

5. Сталној пословној јединици не приписује се добит ако та стална пословна јединица само купује добра или робу за предузеће.

6. За потребе претходних ставова, добит која се приписује сталној пословној јединици одређује се истом методом из године у годину, осим ако постоји оправдан и довољан разлог да се поступи друкчије.

7. Када добит обухвата делове дохотка који су регулисани посебним члановима овог уговора, одредбе овог члана не утичу на одредбе тих чланова.

Члан 8.

МЕЂУНАРОДНИ САОБРАЋАЈ

1. Добит предузећа државе уговорнице од обављања међународног саобраћаја бродом или ваздухопловом опорезује се само у тој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. и члана 7. овог уговора, добит предузећа државе уговорнице од пловидбе бродом или ваздухопловом ако је првенствени циљ пловидбе превоз путника или робе искључиво између места у другој држави уговорници може се опорезивати у тој другој држави.

3. Одредбе става 1. овог члана примењују се и на добит од учешћа у пулу, заједничком пословању или међународној пословној агенцији.

4. За потребе овог члана:

- 1) камата на средства непосредно повезана са обављањем међународног саобраћаја бродом или ваздухопловом сматра се као добит остварена од обављања међународног саобраћаја тим бродом или ваздухопловом, уколико је повремено повезана са обављањем таквог пословања, и одредбе члана 11. овог уговора се не примењују на такву камату;
- 2) израз „међународни саобраћај бродом или ваздухопловом” који обавља предузеће државе уговорнице, обухвата:
 - (1) давање у закуп бродова или ваздухоплова без посаде и горива; и
 - (2) давање у закуп контејнера (укључујући приколице и другу опрему за превоз контејнера),

од стране тог предузећа, ако је то издавање повремено повезано са обављањем међународног саобраћаја бродом или ваздухопловом.

Члан 9.

ПОВЕЗАНА ПРЕДУЗЕЋА

1. Ако

- 1) предузеће државе уговорнице учествује непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа друге државе уговорнице, или
- 2) иста лица учествују непосредно или посредно у управљању, контроли или имовини предузећа државе уговорнице и предузећа друге државе уговорнице,

и ако су и у једном и у другом случају, између та два предузећа, у њиховим трговинским или финансијским односима, договорени или наметнути услови који се разликују од услова који би били договорени између независних предузећа, добит коју би, да нема тих услова, остварило једно од предузећа, али је због тих услова није остварило, може се укључити у добит тог предузећа и сходно томе опорезовати.

2. Ако држава уговорница укључује у добит предузећа те државе добит за коју је предузеће друге државе уговорнице опорезовано у тој другој држави, и сходно томе је опорезује, и ако је тако укључена добит она добит коју би предузеће првопоменуте државе остварило да су услови договорени између та два предузећа били они услови које би договорила независна предузећа, та друга држава врши одговарајућу корекцију износа пореза који је у њој утврђен на ту добит. Приликом вршења те корекције, водиће се рачуна о осталим одредбама овог уговора и, ако је то потребно, надлежни органи држава уговорница међусобно ће се консултовати.

3. Држава уговорница неће изменити добит предузећа у околностима наведеним у ставу 1. овог члана, после истека временских ограничења предвиђених њеним унутрашњим законима и, у сваком случају, после истека пет година од краја године у којој је добит која би била предмет такве измене приписана предузећу те државе.

4. Одредбе ст. 2. и 3. не примењују се у случају утаје пореза, намерног или ненамерног неизвршења пореске обавезе.

Члан 10.

ДИВИДЕНДЕ

1. Дивиденде које исплаћује компанија резидент државе уговорнице резиденту друге државе уговорнице могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Дивиденде се могу опорезивати и у држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник дивиденди резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од:

- 1) 5 одсто бруто износа дивиденди ако је стварни власник компанија (изузимајући партнерство) која непосредно контролише најмање 25 одсто гласачког права компаније која исплаћује дивиденде;
- 2) 15 одсто бруто износа дивиденди у свим другим случајевима.

Овај став не утиче на опорезивање добити компаније из које се дивиденде исплаћују.

3. Израз „дивиденде”, у овом члану, означава доходак од акција или других права учешћа у добити која нису потраживања дуга, као и доходак који је порески изједначен са дохотком од акција по законима државе чији је резидент компанија која врши расподелу.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник дивиденди, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници чији је резидент компанија која исплаћује дивиденде преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Ако компанија која је резидент државе уговорнице остварује добит или доходак из друге државе уговорнице, та друга држава не може да заведе порез на дивиденде које исплаћује компанија, осим ако су те дивиденде

исплаћене резиденту те друге државе или ако акције на основу којих се дивиденде исплаћују стварно припадају сталној пословној јединици или сталној бази која се налази у тој другој држави, нити да нерасподељену добит компаније опорезује порезом на нерасподељену добит компаније, чак и ако се исплаћене дивиденде или нерасподељена добит у потпуности или делимично састоје од добити или дохотка који су настали у тој другој држави.

6. Одредбе овог уговора не могу се тумачити тако да спречавају државу уговорницу да опорезује добит компаније која се приписује сталној пословној јединици у тој држави, или добит која се приписује отуђењу од стране компаније која се бави трговином непокретностима, непокретности која се налази у тој држави, додатним порезом којим би се опорезовала добит компаније која је резидент те државе. Разрезан додатни порез не може бити већи од 5 одсто од добити која није била опорезована додатним порезом у претходним пореским годинама.

Члан 11.

КАМАТА

1. Камата која настаје у држави уговорници а исплаћује се резиденту друге државе уговорнице, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Камата се може опорезивати и у држави уговорници у којој настаје, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник камате резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа камате.

3. Изузетно од одредаба става 2. овог члана, камата која настаје у држави уговорници изузима се од опорезивања у тој држави, ако је оствари и стварно поседује

- 1) Влада, политичка јединица или јединица локалне самоуправе друге државе уговорнице; или
- 2) Централна или Народна банка друге државе уговорнице.

4. Израз „камата”, у овом члану, означава доходак од потраживања дуга сваке врсте, независно од тога да ли су обезбеђена залогом, а нарочито доходак од државних хартија од вредности и доходак од обвезница или записа, укључујући премије и награде на такве хартије од вредности, обвезнице или записе, као и доходак који је порески изједначен са дохотком од позајмљеног новца по пореским законима државе у којој камата настаје. Израз „камата” не укључује доходак који је регулисан у члану 10. овог уговора.

5. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник камате, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој камата настаје, преко сталне пословне јединице која се налази у тој држави или ако обавља у тој другој држави самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој држави, а потраживање дуга на које се плаћа камата је стварно повезано с том сталном пословном јединицом или сталном базом. У том случају се примењују, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

6. Сматра се да камата настаје у држави уговорници када је исплатилац камате резидент те државе. Када лице које плаћа камату, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у тој држави уговорници сталну

пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је повезан дуг на који се плаћа камата, а ту камату сноси та стална пословна јединица или стална база, сматра се да камата настаје у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

7. Ако износ камате, због посебног односа између платиоца камате и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду потраживање дуга за које се она плаћа, прелази износ који би био уговорен између платиоца камате и стварног власника, одредбе овог члана примењују се само на износ који би био уговорен да таквог односа нема. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 12.

АУТОРСКЕ НАКНАДЕ

1. Ауторске накнаде које настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Ауторске накнаде могу се опорезивати и у држави уговорници у којој настају, у складу са законима те државе, али ако је стварни власник ауторских накнада резидент друге државе уговорнице, разрезан порез не може бити већи од 10 одсто бруто износа ауторских накнада.

3. Израз „ауторске накнаде”, у овом члану, означава плаћања било које врсте која су примљена као накнада за коришћење или за право коришћења ауторског права на књижевно, уметничко или научно дело, укључујући биоскопске филмове, и филмове, траке или друга средства репродукције за коришћење у вези са телевизијским или радио емитовањем, као и за коришћење или за право коришћења патента, заштитног знака, нацрта или модела, плана, тајне формуле или поступка или за коришћење или за право коришћења индустријске, комерцијалне или научне опреме или за обавештења која се односе на индустријска, комерцијална или научна искуства.

4. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не примењују се ако стварни власник ауторских накнада, резидент државе уговорнице, обавља пословање у другој држави уговорници у којој ауторске накнаде настају, преко сталне пословне јединице која се налази у тој другој држави уговорници или у тој другој држави обавља самосталне личне делатности из сталне базе која се налази у тој другој држави, а право или имовина на основу којих се ауторске накнаде плаћају стварно припадају тој сталној пословној јединици или сталној бази. У том случају примењују се, према потреби, одредбе члана 7. или члана 14. овог уговора.

5. Сматра се да ауторске накнаде настају у држави уговорници када је исплатилац резидент те државе. Када лице које плаћа ауторске накнаде, без обзира на то да ли је резидент државе уговорнице, има у држави уговорници сталну пословну јединицу или сталну базу у вези са којом је настала обавеза плаћања ауторских накнада, а те ауторске накнаде падају на терет те сталне пословне јединице или сталне базе, сматра се да ауторске накнаде настају у држави у којој се налази стална пословна јединица или стална база.

6. Ако износ ауторских накнада, због посебног односа између платиоца и стварног власника или између њих и трећег лица, имајући у виду коришћење, право или информацију за које се оне плаћају, прелази износ који би био

уговорен између платиоца и стварног власника да таквог односа нема, одредбе овог члана примењују се само на износ који би тада био уговорен. У том случају вишак плаћеног износа опорезује се сагласно законима сваке државе уговорнице, имајући у виду остале одредбе овог уговора.

Члан 13.

КАПИТАЛНИ ДОБИТАК

1. Доходак и добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења непокретности која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
2. Добитак од отуђења покретних ствари које чине део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази коју користи резидент државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, укључујући и приходе од отуђења те сталне пословне јединице (саме или заједно с целим предузећем) или сталне базе, може се опорезивати у тој другој држави.
3. Добитак предузећа државе уговорнице од отуђења бродова или ваздухоплова који се користе у међународном саобраћају или од покретних ствари које служе за коришћење тих бродова или ваздухоплова опорезује се само у тој држави.
4. Добитак који оствари резидент државе уговорнице од отуђења акција или упоредивих интереса који више од 50 одсто своје вредности остварују непосредно или посредно од непокретности која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
5. Добитак од отуђења било које имовине, осим имовине наведене у ст. 1, 2, 3. и 4. овог члана, опорезује се само у држави уговорници чији је резидент лице које је отуђило имовину.
6. Одредбе става 5. овог члана не утичу на право државе уговорнице да заведе, у складу са својим законом, порез на добитак од отуђења било које имовине (осим имовине на коју се примењује став 7. овог члана) који оствари физичко лице резидент друге државе уговорнице а које је било резидент првопоменуте државе у било ком периоду у току шест година које непосредно претходе отуђењу имовине.
7. Ако физичко лице престане да буде резидент државе уговорнице и због тог разлога се по законима те државе третира као да је отуђило имовину пре него што је престао да буде резидент те државе и сходно томе опорезује у тој држави и, у било које време касније, постане резидент друге државе уговорнице, друга држава уговорница може да опорезује добитак у вези са имовином само у мери у којој тај добитак није остварен док је физичко лице било резидент првопоменуте државе. Ова одредба се не примењује на имовину, добитак који је друга држава, у складу са овим чланом, могла да опорезује, осим у складу са овим ставом, ако је физичко лице остварило добитак пре него што је постало резидент друге државе.

Члан 14.

САМОСТАЛНЕ ЛИЧНЕ ДЕЛАТНОСТИ

1. Доходак који оствари физичко лице које је резидент државе уговорнице од професионалних делатности или од других самосталних делатности опорезује се само у тој држави, осим ако:

- 1) физичко лице за обављање својих делатности има сталну базу коју може редовно да користи у другој држави уговорници. У том случају, само део дохотка који се приписује тој сталној бази опорезује се у тој другој држави уговорници; или
- 2) физичко лице борави у другој држави уговорници у периоду или у периодима који укупно трају 183 дана или дуже у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години. У том случају, само део дохотка који се остварује од делатности које се обављају у тој другој држави уговорници опорезује се у тој другој држави.

2. Израз „професионалне делатности” посебно обухвата самосталне научне, књижевне, уметничке, образовне или наставне делатности, као и самосталне делатности лекара, адвоката, инжењера, архитеката, стоматолога и рачуновођа.

Члан 15.

РАДНИ ОДНОС

1. Зависно од одредаба чл. 16, 18. и 19. овог уговора, зараде, накнаде и друга слична примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа опорезују се само у тој држави, осим ако се рад обавља у другој држави уговорници. Ако се рад обавља у другој држави уговорници, таква примања која се у њој остварују могу се опорезивати у тој другој држави.

2. Изузетно од одредаба става 1. овог члана, примања која резидент државе уговорнице оствари из радног односа у другој држави уговорници опорезују се само у првопоменутој држави:

- 1) ако прималац борави у другој држави у периоду или периодима који укупно не прелазе 183 дана у периоду од дванаест месеци који почиње или се завршава у односној пореској години; и
- 2) ако се примања исплаћују од стране или у име послодавца који није резидент друге државе; и
- 3) ако примања не падају на терет сталне пословне јединице или сталне базе коју послодавац има у другој држави.

3. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања остварена из радног односа обављеног на броду или ваздухоплову којим предузеће државе уговорнице обавља међународни саобраћај, могу се опорезивати у тој држави.

4. Изузетно од претходних одредаба овог члана, примања која оствари резидент државе уговорнице из радног односа који је непосредно повезан са градилиштем или грађевинским или монтажним радовима у другој држави уговорници који, на основу одредаба члана 5. став 3. овог уговора, не чине

сталну пословну јединицу послодавца који исплаћује примања или у чије име су примања исплаћена опорезују се само у првопоменутој држави.

Члан 16.

ПРИМАЊА ДИРЕКТОРА

Примања директора и друга слична примања која оствари резидент државе уговорнице, у својству члана одбора директора или другог сличног органа компаније која је резидент друге државе уговорнице, могу се опорезивати у тој другој држави.

Члан 17.

УМЕТНИЦИ И СПОРТИСТИ

1. Изузетно од одредаба чл. 14. и 15. овог уговора, доходак који оствари резидент државе уговорнице као извођач од личног обављања делатности позоришног, филмског, радио или телевизијског уметника, музичара или спортисте у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.

2. Ако доходак од лично обављених делатности извођача или спортисте не припада лично извођачу или спортисти него другом лицу, тај доходак се, изузетно од одредаба чл. 7, 14. и 15. овог уговора, може опорезивати у држави уговорници у којој су обављене делатности извођача или спортисте.

3. Одредба става 2. овог члана не примењују се ако је утврђено да ни извођач ни спортиста нити лица која су с њима у вези, не учествују непосредно или посредно у добити лица наведеног у том ставу.

4. Изузетно од одредаба ст. 1. и 2. овог члана, доходак који оствари резидент државе уговорнице од личног обављања делатности као извођач или спортиста опорезује се само у тој држави, ако су делатности у потпуности или већим делом финансиране из јавних фондова једне или обе државе уговорнице или њихових политичких јединица или јединица локалне самоуправе или су делатности обављене у другој држави уговорници у оквиру програма културне или спортске размене који су одобриле обе државе уговорнице.

Члан 18.

ПЕНЗИЈЕ

1. Пензије и друга слична примања која настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, у складу са одредбама ст. 2. и 3. овог члана, опорезују се само у тој другој држави.

2. Пензије и друга слична примања која настају у држави уговорници а исплаћују се резиденту друге државе уговорнице, могу се опорезивати и у држави у којој настају, у складу са законом те државе. У случају периодичних исплата пензија, тако разрезан порез не може бити већи од 15 одсто бруто износа исплате.

3. Пензија коју физичком лицу плаћа Србија или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе непосредно или из фондова, за услуге учињене Србији или њеној политичкој јединици или јединици локалне самоуправе опорезује се само у Србији. Таква пензија се опорезује само у Канади ако је физичко лице резидент и држављанин Канаде.

Члан 19.

ДРЖАВНА СЛУЖБА

1. 1) Зараде, накнаде и друга слична примања, осим пензије, које плаћа држава уговорница или њена политичка јединица или јединица локалне самоуправе физичком лицу, за услуге учињене тој држави или тој политичкој јединици или јединици локалне самоуправе, опорезују се само у тој држави.
 - 2) Зараде, накнаде и друга слична примања опорезују се само у другој држави уговорници ако су услуге учињене у тој држави, а физичко лице је резидент те државе које је:
 - (1) држављанин те државе; или
 - (2) које није постало резидент те државе само због вршења услуга.
2. Одредбе чл. 15, 16. и 17. овог уговора примењују се на зараде, накнаде и друга слична примања за услуге учињене у вези са привредном делатношћу државе уговорнице или њене политичке јединице или јединице локалне самоуправе.

Члан 20.

СТУДЕНТИ

Студент или лице на стручној обуци које је непосредно пре одласка у државу уговорницу било резидент или је резидент друге државе уговорнице, а борави у првопоменутој држави искључиво ради образовања или обучавања, не опорезује се у тој држави за примања која добија за издржавање, образовање или обучавање, под условом да су та примања из извора ван те државе.

Члан 21.

ОСТАЛИ ДОХОДАК

1. Зависно од одредаба става 2. овог члана, делови дохотка резидента државе уговорнице, без обзира на то где настају, који нису регулисани у претходним члановима овог уговора опорезују се само у тој држави.
2. Ако доходак оствари резидент државе уговорнице из извора у другој држави уговорници, тај доходак се може опорезивати и у држави у којој настаје у складу са законом те државе. Ако је то доходак из труста, осим из труста, који није trust у којем се врши одбијање доприноса, тако разрезан порез, ако је доходак опорезив у држави уговорници чији је стварни власник резидент, не може бити већи од 15 одсто од бруто износа дохотка.

Члан 22.

ИМОВИНА

1. Имовина која се састоји од непокретности коју поседује резидент државе уговорнице и која се налази у другој држави уговорници, може се опорезивати у тој другој држави.
2. Имовина која се састоји од покретних ствари које представљају део пословне имовине сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници или од покретних ствари које припадају сталној бази која служи резиденту државе уговорнице у другој држави уговорници за обављање самосталних личних делатности, може се опорезивати у тој другој држави.
3. Имовина која се састоји од бродова и ваздухоплова којим предузеће државе уговорнице обавља међународни саобраћај и покретних ствари које служе за коришћење тих бродова и ваздухоплова опорезује се само у тој држави.
4. Сва остала имовина резидента државе уговорнице опорезује се само у тој држави.

Члан 23.

ОТКЛАЊАЊЕ ДВОСТРУКОГ ОПОРЕЗИВАЊА

1. У случају Србије, двоструко опорезивање се отклања на следећи начин:
 - 1) Ако резидент Србије остварује доходак или поседује имовину који се, у складу с одредбама овог уговора, могу опорезивати у Канади, Србија одобрава:
 - (1) као одбитак од пореза на доходак тог резидента, износ једнак порезу на доходак који је плаћен у Канади;
 - (2) као одбитак од пореза на имовину тог резидента, износ једнак порезу на имовину који је плаћен у Канади.

Тај одбитак и у једном и у другом случају не може бити већи од дела пореза на доходак или пореза на имовину, како је обрачунат пре извршеног одбијања, који одговара, зависно од случаја, доходу или имовини који се могу опорезивати у Канади.

- 2) Ако су, у складу с било којом одредбом овог уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент Србије изузети од опорезивања у Србији, Србија може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину тог резидента, да узме у обзир изузети доходак или имовину.
2. У случају Канаде, двоструко опорезивање се отклања на следећи начин:
 - 1) У складу са постојећим одредбама закона Канаде који се односе на одбијање пореза плаћеног ван територије Канаде од пореза који се плаћа у Канади и у складу са каснијим изменама ових одредаба - које не утичу на њихов општи принцип - и ако се према законима Канаде не предвиђа веће умањење или ослобођење, порез који се плаћа у Србији на добит, доходак или добитак који настају у Србији, одбија се од канадског пореза који се плаћа на тај доходак, добит или добитак;

- 2) Ако су, у складу с било којом одредбом овог уговора, доходак који оствари или имовина коју поседује резидент Канаде изузети од опорезивања у Канади, Канада може, при обрачунавању пореза на остали доходак или имовину, да узме у обзир изузети доходак или имовину.
3. За потребе овог члана Уговора, добит, доходак или добитак резидента државе уговорнице који се, у складу са одредбама овог уговора, могу опорезивати у другој држави уговорници, сматра се да настају из извора у тој другој држави.

Члан 24.

ЈЕДНАК ТРЕТМАН

1. Држављани државе уговорнице не подлежу у другој држави уговорници опорезивању или захтеву у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и захтева у вези с опорезивањем, посебно у односу на резидентност, којима држављани те друге државе у истим условима, подлежу или могу подлећи.
2. Опорезивање сталне пословне јединице коју предузеће државе уговорнице има у другој држави уговорници не може бити неповољније у тој другој држави од опорезивања предузећа те друге државе која обављају исте делатности.
3. Одредбе овог уговора не могу се тумачити тако да обавезују државу уговорницу да резидентима друге државе уговорнице одобрава лична ослобађања, олакшице и умањења за сврхе опорезивања због личног статуса или породичних обавеза које одобрава својим резидентима.
4. Предузећа државе уговорнице чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу, непосредно или посредно, један или више резидената друге државе уговорнице, у првопоменутој држави уговорници не подлежу опорезивању или обавези у вези с опорезивањем које је друкчије или теже од опорезивања и обавеза у вези с опорезивањем коме друга слична предузећа првопоменуте државе чију имовину потпуно или делимично поседују или контролишу непосредно или посредно један или више резидената друге државе уговорнице или треће државе, подлежу или могу подлећи.
5. Одредбе овог члана примењују се на порезе наведене у члану 2. овог уговора.

Члан 25.

ПОСТУПАК ЗАЈЕДНИЧКОГ ДОГОВАРАЊА

1. Ако лице сматра да мере једне или обе државе уговорнице доводе или ће довести до тога да то лице не буде опорезовано у складу с одредбама овог уговора, то лице може, без обзира на правна средства предвиђена унутрашњим законом тих држава, да надлежном органу државе уговорнице чији је то лице резидент или, ако његов случај потпада под став 1. члана 24. овог уговора, оне државе уговорнице чији је то лице држављанин, поднесе писмени захтев у којем ће изложити основ за ревизију таквог опорезивања. Случај мора бити изложен у року од три године од дана првог обавештења о мери која доводи до опорезивања које није у складу с одредбама овог уговора.

2. Ако надлежни орган наведен у ставу 1. овог члана, сматра да је приговор оправдан и ако није у могућности да сам дође до задовољавајућег решења, настојаће да случај реши заједничким договором с надлежним органом друге државе уговорнице ради избегавања опорезивања које није у складу с овим уговором. Постигнути договор примењује се без обзира на временска ограничења у унутрашњем закону држава уговорница.

3. Држава уговорница неће, после истека временских ограничења предвиђених њеним унутрашњим законом и, у сваком случају, после истека пет година од краја године у којој је предметни доходак био приписан, повећати пореску основицу резидента било које државе уговорнице тако што ће у њу укључити делове дохотка који су, такође, били опорезовани у другој држави уговорници. Овај став се не примењује у случају утаје пореза, намерног или ненамерног неизвршења пореске обавезе.

4. Надлежни органи држава уговорница настоје да заједничким договором отклоне тешкоће или нејасноће које настају при тумачењу или примени овог уговора. Они се могу и заједнички саветовати ради отклањања двоструког опорезивања у случајевима који нису предвиђени овим уговором.

5. Надлежни органи држава уговорница могу непосредно међусобно општити, укључујући општење преко заједничке комисије коју чине они сами или њихови представници, ради постизања договора у смислу претходних ставова овог члана.

Члан 26.

РАЗМЕНА ОБАВЕШТЕЊА

1. Надлежни органи држава уговорница размењују обавештења за која се може предвидети да ће бити од значаја за примену одредаба овог уговора или за администрирање или принудно извршење унутрашњих закона који се односе на порезе сваке врсте и описа које заводе државе уговорнице, ако опорезивање предвиђено тим законима није у супротности с овим уговором. Размена обавештења није ограничена чл. 1. и 2. овог уговора.

2. Обавештење примљено, на основу става 1. овог члана, од државе уговорнице сматра се тајном исто као и обавештење добијено према унутрашњим законима те државе и може се саопштити само лицима или органима (укључујући судове и управне органе) који су надлежни за разрез или наплату, принудно или судско извршење, решавање по жалбама, у односу на порезе наведене у ставу 1. овог члана или у односу на контролу напред наведеног. Та лица или органи користе обавештења само за те сврхе. Они могу саопштити обавештења у јавном судском поступку или у судским одлукама.

3. Одредбе ст. 1. и 2. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као обавеза државе уговорнице да:

- 1) предузима управне мере супротне законима или управној пракси те или друге државе уговорнице;
- 2) даје обавештења која се не могу добити на основу закона или у редовном управном поступку те или друге државе уговорнице;
- 3) даје обавештења која откривају трговинску, пословну, индустријску, комерцијалну или професионалну тајну или

пословни поступак или обавештење чије би саопштење било супротно јавном поретку.

4. Одредбе става 3. овог члана не могу се ни у ком случају тумачити као могућност државе уговорнице да одбије давање обавештења само зато што обавештења поседује банка, друга финансијска институција, заступник или лице које ради у агенцији или у фидуцијарном својству или које има везе са власништвом интереса у лицу.

5. Уколико држава уговорница тражи обавештења у складу са овим чланом, друга држава уговорница ће користити своје мере да би прибавила тражена обавештења, чак и да тој другој држави та обавештења можда нису потребна за сопствене пореске сврхе. Обавеза садржана у претходној реченици подлеже ограничењима из става 3. овог члана, али ни у ком случају та ограничења не могу се тумачити тако да омогућавају држави уговорници да одбије да даје обавештења само због тога што не постоји домаћа потреба за таквим обавештењима.

Члан 27.

ЧЛАНОВИ ДИПЛОМАТСКИХ МИСИЈА И КОНЗУЛАТА

1. Одредбе овог уговора не утичу на пореске повластице чланова дипломатских мисија или конзулата предвиђене општим правилима међународног права или одредбама посебних уговора.

2. Изузетно од одредаба члана 4. овог уговора, физичко лице које је члан дипломатске мисије, конзулата или сталне мисије државе уговорнице која се налази у другој држави уговорници или у трећој држави, за потребе овог уговора, сматра се резидентом државе пошиљаоца, ако то физичко лице у држави пошиљаоца подлеже истим обавезама по основу пореза на укупан доходак или имовину као и резиденти државе пошиљаоца.

3. Овај уговор се не примењује на међународне организације, њихове органе или званичнике и на чланове дипломатске мисије, конзулата или сталне мисије треће државе или групе држава који бораве у држави уговорници и не подлежу ни у једној од држава уговорница истим обавезама по основу пореза на њихов укупан доходак или имовину као и њихови резиденти.

Члан 28.

МЕШОВИТА ПРАВИЛА

1. Одредбе овог уговора не могу се тумачити тако да спречавају Канаду да разреже порез на износ који се укључује у доходак резидента Канаде у односу на партнерство, труст или контролисану страну филијалу у којој резидент има интерес.

2. Било која компанија, труст или партнерство, резидент државе уговорнице, коју непосредно или посредно стварно поседује или контролише једно или више лица која нису резиденти те државе нема право на погодности из овог уговора ако је износ пореза разрезан од стране те државе на доходак или имовину компаније, труста или партнерства (после узимања у обзир било ког умањења или, на било који начин, накнаде износа пореза, укључујући повраћај, надокнаду, допринос, кредит или олакшицу компанији, трусту или

партнерству, или било ком другом лицу) знатно нижи од износа пореза који би та држава разрезала ако би један или више резидената те државе, према потреби, стварно поседовао све акције у акционарском капиталу компаније или све интересе у трусту или партнерству.

3. Ако је, на основу било које одредбе овог уговора, било који доходак ослобођен од пореза у држави уговорници и ако лице, у односу на тај доходак, на основу важећег закона у другој држави уговорници, у њој подлеже опорезивању по основу износа дозначеног или примљеног дохотка а не по основу његовог целокупног износа, тада се олакшица која се, по основу овог уговора одобрава у првопоменутој држави уговорници, примењује само на део дохотка који се опорезује у другој држави уговорници.

4. Овај уговор се не примењује на компанију или друго лице које, у односу на порез на доходак, има право на олакшице према закону било које државе уговорнице који се односи на подстицање повећања привредне активности (укључујући било који закон о опорезивању слободних зона) осим:

- 1) ако је компанија или друго лице резидент државе уговорнице која прописује олакшице у порезу на доходак и коју у потпуности непосредно контролишу физичка лица резиденти те државе или посредно контролишу та физичка лица преко једног или више лица под условом да су сва та лица резиденти те државе; или
- 2) ако се 90 одсто или више дохотка подложног олакшицама остварује искључиво путем, од стране тог лица, активног вођења трговине или пословања, са изузетком инвестирања.

Члан 29.

СТУПАЊЕ НА СНАГУ

1. Државе уговорнице дипломатским путем писмено обавештавају једна другу о окончању поступака предвиђених њиховим унутрашњим законима за ступање на снагу овог уговора.

2. Овај уговор ступа на снагу датумом последњег од тих обавештења, а његове одредбе се примењују:

1) у случају Србије:	у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој овај уговор ступа на снагу;
2) у случају Канаде:	(1) у односу на порезе по одбитку на износе исплаћене или кредитиране нерезидентима, првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину

- у којој овај уговор ступа на снагу;
- (2) у односу на остали канадски порез, за пореске године које почињу првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој овај уговор ступа на снагу.

Члан 30.

ПРЕСТАНАК ВАЖЕЊА

Овај уговор остаје на снази док га не откаже једна од држава уговорница. Држава уговорница може отказати овај уговор дипломатским путем, достављањем писменог обавештења о престанку његовог важења најкасније шест месеци пре краја било које календарске године по истеку пете године од дана ступања на снагу овог уговора. У том случају, овај уговор престаје да се примењује:

- 1) у случају Србије: у односу на порезе на доходак који је остварен и на порезе на имовину која се поседује у свакој пореској години која почиње првог јануара или после првог јануара године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења;
- 2) у случају Канаде: (1) у односу на порезе по одбитку на износе исплаћене или кредитиране нерезидентима, првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења;
- (2) у односу на остали канадски порез, за пореске године које почињу првог јануара или после првог јануара календарске године која непосредно следи годину у којој је дато обавештење о престанку важења.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај уговор.

Сачињено у дупликату у Београду, овог 27. дана априла 2012. године на српском, енглеском и француском језику, свака верзија је подједнако веродостојна.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ЗА
КАНАДУ

ДУШАН НИКЕЗИЋ

РОМАН ВАШЧУК

ПРОТОКОЛ:

У тренутку потписивања Уговора између Републике Србије и Канаде о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину (у даљем тексту: Уговор), доле потписани су се сагласили о следећим одредбама које чине саставни део овог уговора.

1. У вези са чланом 13. став 4. овог уговора, подразумева се да израз „упоредиви интереси” укључује интерес у партнерству или трусту.

2. У вези са чланом 14. став 1. подстав 2) овог уговора, подразумева се да се при одређивању дохотка физичког лица као одбици признају трошкови који су учињени за потребе стицања дохотка оствареног од делатности које су обављене у другој држави уговорници.

3. Подразумева се да ако Србија постане чланица Светске трговинске организације, примењује се следећа одредба:

За потребе става 3. члана XXII (Консултација) Општег споразума о трговини услугама, који је део Споразума о оснивању Светске трговинске организације, сачињеног у Маракешу 15. априла 1994. године, државе уговорнице су сагласне да, изузетно од тог става споразума, било који спор између њих за чије разрешење су предвиђене мере које спадају у област примене Уговора може, као што то предвиђа тај став, бити предочен Савету за трговину у услугама, само уз сагласност обе државе уговорнице. Свака сумња у тумачење овог става Уговора разрешава се према члану 25. став 4. овог уговора или, ако се у том поступку не постигне сагласност, у било ком другом поступку око кога се сагласе обе државе уговорнице.

У потврду чега су доле потписани, пуноважно за то овлашћени, потписали овај протокол.

Сачињено у дубликату у Београду, овог 27. дана априла 2012. године на српском, енглеском и француском језику, свака верзија је подједнако веродостојна.

ЗА
РЕПУБЛИКУ СРБИЈУ

ДУШАН НИКЕЗИЋ

ЗА
КАНАДУ

РОМАН ВАШЧУК

Члан 3.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије - Међународни уговори”.

О Б Р А З Л О Ж Е Њ Е

I. УСТАВНИ ОСНОВ ЗА ДОНОШЕЊЕ ЗАКОНА

Уставни основ за доношење овог закона, садржан је у члану 97. тачка 1. Устава Републике Србије, према коме Република Србија, између осталог, уређује и обезбеђује свој међународни положај и односе са другим државама и међународним организацијама и у члану 99. став 1. тачка 4. Устава, према коме Народна скупштина потврђује међународне уговоре када је законом предвиђена обавеза њиховог потврђивања.

II. РАЗЛОЗИ ЗА ПОТВРЂИВАЊЕ УГОВОРА

Уговор између Републике Србије и Канаде о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину (у даљем тексту: Уговор), парафиран је у марту 2010. године. Две стране су се сагласиле о потреби предузимања свих мера неопходних за што скорије потписивање Уговора.

С тим у вези, Влада је, Закључком 05 Број: 413-1985/2010 од 18. марта 2010. године, поред осталог, усвојила Нацрт уговора између Републике Србије и Канаде о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину (тачка 1. Закључка).

Имајући у виду наведено, указујемо да је, након парафирања текста Уговора, у електронској комуникацији две стране, канадска страна, у циљу постизања идентичности текстова Уговора на српском, француском и енглеском језику, инсистирала на додатном језичком прецизирању (адекватнијем преводу) у српској верзији енглеског оригинала текста Уговора, што је прихваћено, чиме је текст Уговора у потпуности, коначно, усаглашен.

Напомињемо, да овим изменама, није промењена суштина материјалних решења садржаних у одредбама чланова текста Уговора који је, као такав, ипак, требало, изнова, да усвоји Влада, што је Влада и учинила Закључком 05 Број: 018-2925/2012 од 19. априла 2012. године (тачка 1. закључка).

Истим закључком, Влада је овластила Душана Никезића, државног секретара у Министарству финансија, да потпише Уговор (тачка 2. Закључка).

Уговор је потписан 27. априла 2012. године у Београду. У име Владе, као заступника Републике Србије, Уговор је потписао Душан Никезић, државни секретар у Министарству финансија, а у име Канаде, Роман Вашчук, Амбасадор Канаде у Београду.

Закључење Уговора представља значајан допринос унапређењу билатералне привредне и финансијске сарадње Републике Србије и Канаде, јер се њиме отклања проблем двоструког опорезивања физичких и правних лица - резидената две државе. Уговор обезбеђује заједничке критеријуме за одређивање права опорезивања појединих категорија дохотка и имовине.

Напомињемо, да Уговор стимулише улагање капитала резидената Републике Србије у Канади и резидената Канаде у Републици Србији.

Имајући у виду наведено, генерално можемо закључити да закључење Уговора обезбеђује правни предуслов за ефикасније привређивање и конкурентност предузећа Републике Србије у Канади, односно предузећа Канаде у Републици Србији, што представља значајан допринос унапређењу билатералне привредне и финансијске сарадње.

Посебно указујемо, да Уговор представља предуслов за значајна будућа улагања канадских инвеститора у привреду Републике Србије, односно стварање услова за њихово учешће у процесу приватизације, али и за коришћење одговарајућих финансијских инструмената за подстицање виших облика билатералне економске сарадње.

III. ОБЈАШЊЕЊЕ ОСНОВНИХ ПРАВНИХ ИНСТИТУТА И ПОЈЕДИНАЧНИХ РЕШЕЊА

Одредбом члана 1. овог предлога предвиђа се потврђивање Уговора између Републике Србије и Канаде о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, потписаног 27. априла 2012. године у Београду.

Одредба члана 2. овог предлога садржи текст Уговора између Републике Србије и Канаде о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, у оригиналу на српском језику.

У одредби члана 3. овог предлога уређује се ступање на снагу.

IV. ОЦЕНА ПОТРЕБНИХ ФИНАНСИЈСКИХ СРЕДСТАВА ЗА СПРОВОЂЕЊЕ ЗАКОНА

За спровођење овог закона нису потребна финансијска средства из буџета Републике Србије.

V. РАЗЛОЗИ ЗА ДОНОШЕЊЕ ОВОГ ЗАКОНА ПО ХИТНОМ ПОСТУПКУ

Разлози за доношење овог закона по хитном поступку, сагласно члану 167. Пословника Народне скупштине („Службени гласник РС”, број 20/12 - пречишћен текст), произлазе из жеље и Републике Србије и Канаде да Уговор (који је предмет потврђивања овим законом) између Републике Србије и Канаде о избегавању двоструког опорезивања у односу на порезе на доходак и на имовину, ступи на снагу у 2012. години и почне да се примењује од 1. јануара 2013. године.

Уколико би Уговор ступио на снагу у 2013. години, исти би почео да се примењује од 1. јануара 2014. године, што није у интересу ни Републике Србије ни Канаде.